

VỀ CUỐN TIỂU THUYẾT «THƯƠNG VŨ KIẾP»

关于小说《苍宇劫》

此段话不是我讲的，看来大家都当成是我的话了。当时在我离开时，确有一些人为大家着急，做了什么。其实那段时间就在看大法弟子能不能行，各种情况都反应出来了。一时间还真是看到了各种人心与正念强学员的表现。事情都过去了，我只看大法弟子最后行不行。

不过小说就是小说，是大法弟子利用各种方式在证实大法、救众生的一种形式。其中有大法弟子修炼所得，但不能当成历史。正法的过程我不讲神也只能知其一二。

我想告诉大家的是：你们是经过风风雨雨走过来的，可千万不要心如浮萍，一有风吹就随着动。

李洪志

二零零七年五月十日

Quan vu tiểu thuyết «Thương Vũ Kiếp»

Thử đoạn thoại bất thị ngã giảng đích, khán lai đại gia đô đương thành thị ngã đích thoại liễu. Đương thời tại ngã ly khai thời, xác hữu nhất ta nhân vi đại gia trước cấp, tổ liễu thập ma. Kỳ thực na đoạn thời gian trụ tại khán Đại Pháp đệ tử năng bất năng hành, các chủng tình huống đô phản ứng xuất lai liễu. Nhất thời gian hài chân thị khán đáo liễu các chủng nhân tâm dữ chính niệm cường học viên đích biểu hiện. Sự tình đô quá khứ liễu, ngã chỉ khán Đại Pháp đệ tử tối hậu hành bất hành.

Bất quá tiểu thuyết trụ thị tiểu thuyết, thị Đại Pháp đệ tử lợi dụng các chủng phương thức tại chứng thực Đại Pháp, cứu chúng sinh đích nhất chủng hình thức. Kỳ trung hữu Đại Pháp đệ tử tu luyện sở đắc, dẫn bất năng đương thành lịch sử. Chính Pháp đích quá trình ngã bất giảng Thần đã chỉ năng tri kỳ nhất nhị.

Ngã tưởng cáo tổ đại gia đích thị: Nhĩ môn thị kính quá phong phong vũ vũ tẩu quá lai đích, khả thiên vạn bất yếu tâm như phù bình, nhất hữu phong xuý trụ tùy trước động.

Lý hồng chí

Nhị linh linh thất niên ngũ nguyệt thập nhật

VỀ CUỐN TIỂU THUYẾT «THƯƠNG VŨ KIẾP»

Đoạn lời đó không phải điều tôi giảng, nhưng xem chừng mọi người đều đã coi như [đó] là lời của tôi. Bây giờ khi tôi rời khỏi, xác thực là có một số người vì mọi người sốt ruột, [nên] đã làm gì đó. Thực ra đoạn thời gian ấy còn thật sự là xem đệ tử Đại Pháp có thể qua được không, các chủng loại tình huống đều phản ứng ra. Trong thời gian ấy còn thật sự đã xem được các sự biểu hiện của học viên về các chủng loại tâm con người và [sự] mạnh mẽ của chính niệm. Việc ấy đều là quá khứ rồi, tôi chỉ xét các đệ tử Đại Pháp cuối cùng có đạt hay không.

Bất quá tiểu thuyết chỉ là tiểu thuyết, là đệ tử Đại Pháp vận dụng các phương thức để chứng thực Đại Pháp, một loại hình thức cứu chúng sinh. Trong đó có những sở đắc tu luyện của đệ tử Đại Pháp, nhưng không thể [lấy đó] làm lịch sử. Quá trình Chính Pháp [nếu] tôi không giảng, Thần cũng chỉ có thể biết một hai phần trong đó.

Điều tôi muốn bảo chú vị là: Chú vị là đã trải qua bao nhiêu gió mưa rồi, đừng bao giờ tâm như bèo nổi, cứ gió thổi là động theo rồi.

Lý Hồng Chí

10 tháng Năm, 2007

